

1.

Den blomstertid nu
kommer med lust och
fägring stor.
Du nalkas, ljuva
sommar,
då gräs och gröda gror.
Med blid och livlig
värma till allt som varit
dött, sig solens strålar
närma,
och allt blir återfött.

2.

De fagra
blomsterängar
och åkerns ädla säd,
de rika örtesängar
och lundens gröna
träd,
de skola oss påminna
Guds godhets rikedom,
att vi den nåd besinna
som räcker året om.

